

Viktora Novaka, Slavka Goldsteina ili nekog desetoga kojemu nijakvi dokazi ne trebaju? Na kraju balade trebalo mu je zakucati tricu činjenicom da je ustvari ogroman broj Francuza podržavao naciste zbog čega su nakon Drugog svjetskog rata i ondje provedene masovne čistke. Našavši se pred zidom, gospodin diplomat je nevoljko priznao tu činjenicu iako mu je na umu i dalje ostao Pavelić umjesto Vichyja. Upravo poput Goldsteina kod kojega je „očaj i bijes totalnoga poraza teško kontrolirati“, „moj“ je francuski diplomat krenuo u posljednju bitku pa mi je pod nos stavio postav jasenovačkoga muzeja koji po njegovu „profesionalnom“ mišljenju ne oslikava prave strahote toga mjesta. Nije mi baš bilo jasno kakve veze ja imam s tim postavom pa sam njegove primjedbe prosljedila još uvijek gluhim, nijemima i slijepima – Nataši Jovičić i Zlatku Hasanbegoviću – zamolivši ih da diplomatskim kanalima obuzduju diplomata s kumrovečkoga kursa. Obavijestila sam o tome i g. diplomata koji se strašno uvrijedio jer sam njegovu primjedbu podijelila s nadležnim. Pomiclih da bi barem jedan diplomat trebao znati što su to službeni kanali, ali, eto, ovakvih kaubojskih pristupa ima i izvan hrvatskih granica pa stoga nismo mi nikakva neobična biljka.

Ono što je druga francuskog diplomata posebno potreslo bila je moja neposlušnost. Hrvatski ropski mentalitet često naginje traženju nekakvih ljubičica bijelih, bio to Tito, Tuđman ili ministar bilo čega, koje se uzdiže na pijedestal i od njih očekuje nekakav spas. Ante Starčević je rekao: „Ako trebate gončina, tražite si ga drugde. Ja niti koga vodim, niti gonim. To je glavna nesreća Hrvata,

**Žrtve se počinju brojati od nula
naviše dok se ne iscrpe svi izvori,
a ne od dva milijuna naniže dok se
ne dođe do brojke koja će zadovo-
ljeni nečijega tatu, nečiju mamu,
nečijega sina i tako dalje**

da se derže ljudi, a ne načelih, a ne programa. S toga je ovaj narod tako često izdan i prevaren, i vazda mu stvari drugačie izpadaju, nego li je on očekivao. Tko sam za se ne mari, čemu da se nada od drugih? Koga nose tude noge, neka se ne čudi, ako padne. Gončin će vas tim većma prezirati, čime mu se većma podate.“ Prema tome, podavanja nema, ali treba se takva načina razmišljanja oslobođiti i shvatiti što su to osobni integritet i sloboda. To naročito vrijedi u znanosti. Zato je osnovna poruka moga i Pilićeva rada oduvijek bila da svaki pojedinac ima pravo znati istinu o životima i smrtima onih koje je nekoč volio. Svi mi imamo pravo tugovati, pokopati i odati počast. Nema toga zakona koji nam to osnovno ljudsko pravo može zabraniti, bez obzira na to dolazio takav pokušaj iz Hrvatske ili inozemstva.

SA SLAVONIJOM I BARANJOM ZAJEDNO.
U DOBRU I ZLU. STVARAMO. VJERUJEMO I VOLIMO.

Pratite program TV Slavonije i Baranje putem DVB-T-a, MAX-TV-a, OPTI-TV-a, B-NET-a i Live streaminga na www.stv.hr

Biti na televiziji
ne jamči uspjeh, ali
uspjeti.
a ne biti na televiziji
gotovo je nemoguće.

e-mail: marketing@stv.hr
Tel/fax : 031/203-333

Istina se mora znati

SLAVKO GOLDSTEIN tragika, mitomanija i - LAŽ

Zašto Slavko Goldstein uporno tvrdi da su članovi njegove obitelji stradali u Jasenovcu kad i u Yad Vashemu piše da su stradali u Srbiji?

Između navoda S. Goldsteina o stradalim članovima njegove obitelji u Jasenovcu podataka i zapisa iz arhiva u Yad Vashemu postoje nevjerojatne nepodudarnosti. Vidi se da 'najbolji poznavatelj' Jasenovca, kakvim Slavku Goldsteinu predstavljaju pojedini mediji, pojma nema o članovima svoje obitelji, ali kao mjesto njihove smrti bez dokaza navodi Jasenovac

Piše: M. KOIĆ

Ujednomo intervju u povodu njegove posljednje knjige o tragici i mitomaniji izdavač S. Goldstein nazvan je 'nesumnjivo najboljim poznavateljem' događanja u logoru Jasenovac [1]. Kao prethodnica knjizi na mrežnoj stranici portal Novosti objavljen je njegov članak 'Zločinačka svojstva ustaške NDH' [2]. U tome članku navode se imena i prezimena članova uže obitelji koji su navodno gotovo svi stradali u Jasenovcu. Poimenično se spominju očeva sestra Alma Rosenberg, njezin suprug Aleksandar Aco Rosenberg, njihov 11-godišnji sin Feliks, djed Aron Goldstein, njegova najmlađa kćer Berta i baka Adolfa Goldstein rođ. Reich, koje, kako je navedeno, nema na jasenovačkome popisu.

Među brojnim pogreškama u popisu žrtava na mrežnoj stranici Spomen-područja JUSP-a [3] nalazi se Alma Rosenberg, otac Aron, rođena 1900., iz Vinkovaca, stradala u Jasenovcu 1942. Ovi su podaci generalno

drugdje, a neki uopće nisu stradali u Drugome svjetskom ratu. U ovom tekstu zastupljena su sva gore navedena imena iz obitelji Goldstein i Rosenberg, uspoređeni su podaci o žrtvama objavljeni na mrežnoj stranici javne ustanove Spomen-područja Jasenovac (JUSP) [3] s onima iz drugih baza podataka. Rezultati istraživanja pokazuju nevjerojatno veliku količinu nepodudarnosti između navoda S. Goldsteina, podataka iz JUSP-a i zapisa iz arhiva u Yad Vashemu. Do sada nitko nije reagirao niti poučao upozoriti na to ili tražiti ispravak i/ili brisanje netočnih navoda. To se moglo očekivati od S. Goldsteina tim više što se vjerojatno radi o članovima njegove uže obitelji.

Obiteljske žrtve

Alma Rosenberg. U poimeničnome popisu jasenovačkih žrtava na mrežnoj stranici JUSP-a [3] nalazi se Alma Rosenberg, otac Aron, rođena 1900., iz Vinkovaca, stradala u Jasenovcu 1942. Ovi su podaci generalno

Ako su podatci o obitelji Slavka Goldsteina, dakle osobe koja se cijeli život bavi ovom tematikom, toliko nepouzdani i diskutabilni, kakvi su tek podatci o ostalim žrtvama. Ovako sve izgleda kao predstava s puno tragike i mitomanije, a malo istine o Jasenovcu

stradala u Auschwitzu. Kao ime oca navedeno je **Khaim**, majka Yenta. Izvor je ovih podataka sestrična stradale **Hermina Abeles**. Prema ovim podatcima Alma Rosenberg rođena je 13 godina kasnije od Arona Goldsteina za kojega S. Goldstein navodi da joj je otac. Imena roditelja potpuno su različita. Može se postaviti pitanje tko je ustvari Alma Rosenberg? Inače svjedokinja Hermina Abeles dala je iskaz i o **Feliksu Rosenbergu**, a njega kao sina svoje tete i stradaloga bratića također spominje Goldstein. O tome više dalje u tekstu pod Feliks Rosenberg. Podudarnosti kao što su grad Vinjkovci i imena Alma i Feliks Rosenberg, uz to i rođaci, prelaze granicu slučajnosti i otvaraju prostora sumnji, a i ostale diskrepancije sva-kako zahtijevaju objašnjenje.

Aleksandar Rosenberg. U poimeničnom popisu jasenovačkih žrtava na mrežnim stranicama JUSP-a do promjene u ožujku 2016. nije bilo Aleksandra Rosenberga, a tada je jednostavno promijenjeno ime Adolfa Rosenberga rođenog navodno 1886.* u Aleksandar-Aco. O ovome Adolfu Rosenbergu bit će još riječi dalje u tekstu. Treba napomenuti da su podatci označeni zvjezdicom od strane djelatnika JUSP-a koji ih smatraju nepouzdanima. U arhivu Yad Vashemu ima 278 zapisa s imenom Aleksandar/Šandor Rosenberg od toga su tri iz beogradskog memorandumskog pamfleta 'Spisak žrtava rata' [6]. Najstariji rođen 1878., iz Osijskog, stradao u Auschwitzu 1942., zatim jedan iz Novog Sada rođen 1906., ubijen u Novom Sadu 1942. i najmlađi rođen 1913. također iz Novog Sada, ime oca Erno je vjerojatno nadi-mak, navodno je boravio u Zagrebu, a ubijen je 1945. bez navođenja mjesta smrti. Najmlađem od navedenih odgovara iskaz koji je Oskar Kastner dao o svom rođaku Aleksandru Rosenbergu iz Novoga Sada, u trenutku smrti starom 27 godina, rođen od oca Ernesta i majke Malvine, boravio je samo u Novome Sadu i navodi se da je ubijen. Znači da je beogradski propagandni laboratorij uobičajeno žrtvu srpskih kvislinskih vlasti pokušao prebaciti na Hrvate. U Yad Vashemu osim iz nepouzdanoga beogradskog izvora nema Aleksandra Rosenberga rođenog 1878., ali postoje iskazi o tri Aleksandra Rose-

nberga rođena krajem XIX. stoljeća. Najstariji Aleksandar Rosenberg je prema izjavi ujaka rođen 1881. u Ruteniji u dijelu tadašnje Čehoslovačke, roditelji **Moritz** i Etel, živio je u Novom Sadu i ubijen je 21.01.1942., zatim Aleksandar Rosenberger prema izjavi brata Oskara rođen 1884. od roditelja Maxa i Ernestine u Novom Sadu, a stradao u Auschwitzu i treći je Aleksandar Rosenberg prema izjavi ujaka rođen je 1895. u Beču, ime oca David, živio u Beogradu, u trenutku smrti star 50 godina, znači ubijen je 1945. godine. Dakle u različitim bazama podataka nema zapisa o Aleksandru Rosenbergu žrtvi iz logora Jasenovac.

U jasenovačkome popisu nalaze se dva Feliksa Rosenberga, od kojih je jedan iz Vinčevaca, ime njegova oca je **Adolf***, otrprilike odgovara po starosti. Pretpostavimo da je otac Feliksa Rosenberga Adolf, a ne Aleksandar kako neki tvrde. U jasenovačkome popisu do ožujka 2016. nalazila su se dva Adolfa Rosenberga iz Srijema, premda se vjerojatno radi o jednoj te istoj osobi. Prvi Adolf rođen 1887., u Grgurevcima kod Srijemske Mitrovice, bez navedenog imena oca, stradao u Jasenovcu 1941. godine. Drugi Adolf Rosenberg rođen je 1886.*, dakle vršnjak prethodnog, ime oca je **Moric*** također nepouzdano, ali podudarno s imenom oca Aleksandra Rosenberga (1881.) iz Novog Sada. Taj Adolf Rosenberg stradao je u Jasenovcu, 1942. godinu dana kasnije od prethodnog. U Yad Vashemu je jedan zapis prijatelja obitelji o Adolfu Rosenbergu, rođenom navodno 1890. ili prema skeniranom obrascu možda i 1892., iz Srijemske Mitrovice, stradao u Jasenovcu 1942. godine. U promjenama koje su učinjene u jasenovačkom popisu u ožujku 2016. administrator je naizgled obrišao očitog klona Adolfa Rosenberga (1886.*) nastalog kao amalgam imenjaka iz Srijemske Mitrovice i Novog Sada, a ustvari samo mu je ime promijenjeno u Aleksandar-Aco.

Feliks Rosenberg. Već je prije navedeno da se u jasenovačkom popisu nalaze dva Feliksa Rosenberga. Jedan iz Vinkovaca, navodno ime oca Adolf*, navodno rođen 1930.* stradao u Jasenovcu 1942. i drugi nešto stariji Feliks Rosenberg, sin Rudolfa,

rođen 1915., iz Varaždinskih Toplica. Ime na Adolf i Rudolf su ekvivalentna. Niti ovaj Feliks nije imao sreće i također je stradao u Jasenovcu 1942. godine. Taj podatak podudaran je s beogradskim 'Spiskom žrtava rata 1941-1945', a isti se nalazi i u arhivu Yad Vashema.. U Yad Vashemu je još jedan zapis o **Felikušu Rosenburgu** rođenome 1930., iz Vinkovaca , taj dio je isti kao i onaj prvi iz JUSP-a, ali ime oca je **Moshe**, a ne Aleksandar, a ime majke je **Matilda**, a ne Alma kako bi se trebalo očekivati i prema iskazu rođake stradao je u **Auschwitzu**, a ne u Jasenovcu, pa i ovo otvara niz pitanja u svezi navoda S. Goldsteina o svojoj bliskoj rodbini. Grijese li svjedoci iz Yad Vashema ili možda Goldstein? Prema trenutačnome stanju jasenovačkoga popisa ime oca Feliksa Rosenberga iz Vinkovaca je i dalje Adolf* uz koje стоји oznaka nepouzdanosti, baš kao i kod godine rođenja, ali u napomenama стоји i ime Aco, kao i u tiskanom izdanju jasenovačkog popisa. Taj hipokoristik će sigurno u pravom trenutku postati Aleksandar. Postavlja se pitanje koji je od dvojice Feliksa vršnjaka i prezimenjaka iz istog gradića stvaran ili je moguća takva podudarnost? Na to pitanje bi mogao odgovoriti samo neki dobar poznavatelj tih događaja.

Aron Goldstein. U jasenovačkom popisu nalazi se ime Arona Goldsteina, rođenog navodno 1872.* iz Sarajeva, otac **Jakob**, navodno stradao u Jasenovcu* 1942. godine. Podatak o logoru nepouzdanim su označili sami administratori jasenovačkog popisa. U napomenama se vidi sva nepouzdanost i šarolikost podataka. Primjerice, navedeno je da je stradao u Staroj Gradiški, da je rođen 1877., te da se zove Arnold. Prema najstarijim podacima, onim iz tzv. saveznog popisa iz 1964. prezime je bilo Goštajn. Iz navedenoga je razvidno da se radi o totalno konfuznim i kontradiktornim podatcima. Dodajmo tome da u arhivu Yad Vashema nema ni jednog Arona Goldsteina rođenog oko 1872., niti nekog rođenog u Sarajevu. Jedini Aron Goldstein iz područja tadašnje Hrvatske je Aron Goldstein iz Osijeka, rođen 1889., znači 17 godina mlađi. On je stradao u Auschwitцу 1942. Izvor podataka je beogradski 'Spisak žrtava rata'. Zaključno se može reći da su svi podaci o jasenovačkom Aronu Goldsteinu, pa i oni o mjestu smrti Arona Goldsteina kontradiktorni, a podatak o Jasenovcu kao mjestu stradanja i sami autori naveli su kao nepouzdan, a to će na temelju navedenog zaključiti i svaki objektivni promatrač. Čudno je da osoba, koju u medijima nazivaju 'nesumnjivo najboljim poznavateljem' događanja u logoru Jasenovac nije već reagi-

rala i ispravila netočne navode, tim više što se vjerojatno radi o članu uže obitelji.

Berta Goldstein. U jasenovačkom popisu navedeno je ime Berte Goldstein, rođene navodno 1905.* iz Sarajeva, ime oca Aron podudarno je s Goldsteinovim navodima, ali prema JUSP-u nije stradala u Jasenovcu, već u Staroj Gradiški i to prema nepouzdanom podatku 1943.*godine. Godina rođenja i godina smrti su navedene kao nepouzdane, a u napomenama se vidi da bi godina rođenja mogla biti i 1910., a godina smrti 1942. Moglo bi se reći da su to detalji, ali takve detalje bi ‘nesumnjivo najbolji poznavatelj’ događanja u logoru Jasenovac sigurno zapazio i tražio da se korigiraju . Ne morate biti ‘nesumnjivo najbolji poznavatelj’ ove teme pa da vidite kako u arhivu Yad Vashem nema ni jedne Berte Goldstein rođene oko 1905. godine, također niti jedne kojoj je otac Aron. U Yad Vashemu spominje se jedna Berta Goldstein iz Novoga Sada, ali ona je rođena 1875. i u ovom slučaju prije bi bila sestra nego najmlađa kćи Arona Goldsteina. Zanimljiva su i dva zapisa iz Yad Vashema o Berti Goldstein iz Srbije. Prva Berta Goldstein je iz Beograda, radi se o ženi staroj 50 godina, udanoj za Yaakova/Jakova, življela je u Beogradu u Srbiji, gdje je prema iskazu unuke Elizabet Piade Prema mrežnoj stranici El Mundo Sefarad [7] na popisu žrtava logora Đakovo nema Adolfa Goldstein, već samo Ernestine Goldstein, rođene 1876. godine, iz Đakova, umrle 18.6.1942. Dakle osoba imena Adolfa Goldstein r. Reich uopće se ne navodi kao žrtva u nekom logoru, što ne znači da možda nije stradala negdje drugdje, ali tada to tako treba i navesti, a sve drugo je nagađanje. U jasenovačkome popisu nalazi se ime Židova Adolfa Rosenberga, nepoznatog imena oca, rođenoga 1872. godine u Karlovcu, stradalog u Jasenovcu 1942. godine. Rođen je iste godine kao i Aron Goldstein, a živio je u Karlovcu kao i djed ili, kako se navodi u biografskome članku u Večernjem listu, **pradjed** Slavka Goldsteina Aron koji je 1890. stigao u Karlovac i kasnije oženio Adolfu sestruru svoga poslodavca Lisandra Reicha [8]. Kontradiktoran podatak možda *lapsus lingue* ili *lapsus scribendi* ili možda i nešto treće. U svakom slučaju ovaj Adolf Rosenberg dijeli ime s bakom, godinu rođenja s djedom/pradjedom i grad s oboje. Možda je sve to samo slučajnost u rangu bugarskoga lota. Tu enigmu svakako bi mogao razriješiti ‘nesumnjivo najbolji poznavatelj’ tih događanja.

i ubijena. Druga je Berta Goldstein djevojački Elkelei (Alkalaj), rođena 1884. u Nišu, otac Yaakov / Jakov i muž Yaakov / Jakov, živjela u Beogradu ubijena u Zemunu (logor Sajmište) 1942. godine. Iskaz je dao brat ubijene Moshe Alkalaj. Zanimljivo je da je ime oca kod obje Berte **Jakov** podudarno s imenom oca Arona Goldsteina. Čudna koincidencija, koju bi vjerojatno lako mogao razjasniti ‘nesumnjivo najbolji poznavatelj’ ove tematike.

Adolfa Goldstein. Prema navodima S. Goldsteina njegova baka Adolfa Goldstein rođena Reich bila je u transportu za Jasenovac, ali našla se na popisu žrtava iz logora Đakovo. U poimeničnome popisu jasenovačkih žrtava na mrežnoj stranici JUSP-a nema Adolfe

godine. Dakle imamo četiri različita podatka o vrlo vjerojatno jednoj te istoj osobi. Prema nekim podatcima moglo bi se raditi o ocu S. Goldsteina. Dvojbe oko identiteta, te one o mjestu i godini smrti možda bi mogao razjasniti i ‘nesumnjivo najbolji poznavatelj’ događanja u logoru Jasenovac.

O ubijanju djece u Jasenovcu

U Goldsteinovu članku poimenično se navode imena dvojice dječaka, ustvari beba ubijenih u Gradini kod Jasenovca. Prema navodima u članku, to su Mosko Papo rođen 16.3.1942. i Leon Abinun rođen 9. 3. 1942. godine.

Mosko Papo. Žrtve imena Mosko Papo, odgovarajuće starosti nema u jasenovačkome popisu, a ni u arhivi Yad Vashema, pa niti u mogućim inačicama Moise ili Mojsije. U jasenovačkome popisu po godini rođenja i prezimenu najsličniji je Isak Papo, rođen 1942., iz Sarajeva, otac mu je **Leon**, beba kod koje kao uzrok smrti piše da je **strijeljana** u Jasenovcu 1942. godine. To nije jedini Isak Papo u JUSP-ovu popisu, ali je jedini kod kojega piše da je strijeljan. Samo malo stariji Isak Papo, rođen 1941., iz Sarajeva, navedeno ime oca je u ovom slučaju Moric, stradao je u Jasenovcu 1942. kao i njegov imenjak. U arhivu Yad Vashema nalaze se četiri zapisu koja su zanimljiva u ovome slučaju. Sviima je izvor beogradski propagandni pamflet ‘Spisak žrtava rata’. Svi navedeni zovu se Isak Papo i svi su iz Sarajeva. Prvi Isak rođen 1941., otac Salomon, stradao u **Đakovu** 1942., drugi Isak, također rođen 1941., otac Moric kao i u JUSP-u, stradao u Jasenovcu 1942., treći Isak rođen 1937. otac također Moric, također stradao u Jasenovcu 1942. Ovdje je izvan svake sumnje razvidno da su dvojica od navedenih klonovi, a svi su slični toliko da bude razumnu sumnju u vjerodostojnost svih podataka. U svakome slučaju, traženi Mosko Papo nije naveden niti u jednoj bazi podataka.

Leon Abinun. Leona Abinuna iste ili slične godine starosti (1942.) nema na jasenovačko-me popisu na mrežnoj stranici JUSP-a, ali na popisu se nalazi NN-dijete Abinun, pri čemu se radi o ženskome djetetu rođenome 1941. godine, stradalome u Donjoj Gradini kod Jasenovca 1942. godine. Podatci su generalno podudarni s Goldsteinovim navodima o Leonu Abinunu, razlikuju se ‘samo’ u spolu djeteta i, naravno, u nepoznatome imenu. U arhivu Yad Vashema je Leon Abinun, rođen 1941. u Sarajevu, majka Klara, stradao u Đakovu 1942. Izvor je HOJ (Organization of Yugoslavia Sur-

Iz podataka o godinama rođenja Felicitas i Ružice Müller može se zaključiti kako autori jasenovačkoga popisa kao da se nisu mogli odlučiti koja je od njih majka, a koja je kći. Na kraju kod Felicitas piše nepouzdana godina rođenja 1897.*, a kod Ružice također nepouzdana 1925.*, a prema napomenama moglo je biti i obratno tj. Felicitas 1925., a Ružica 1903. Prema podatcima iz arhiva u Yad Vashemu može se rekonstruirati da je Ružica Müller nastala od Ruže Müller djevojački Broyer, ubijene u specijalnome srpskom kamionu s plinskom komorom tzv. beogradskoj dušegupki, a Ignat s jasenovačkoga popisa koji bi joj mogao biti otac je ustvari Ignac, otac jedne druge Ruže Miler udane Švarc, također ubijene u Beogradu, odvedene u logor smrti Sajmište

vivors). To je izgleda stvarni Leon Abinun i sudbina mu je tužna, ali nepodudarna s Goldsteinovim navodima. Postoji jedan Leon Abinun na jasenovačkome popisu, rodom iz Sarajeva, ali rođen 1906., stradao navodno 1945.* godine. U napomenama piše da je možda stradao 1942., a to je godina u kojoj je rođen Leon Abinun iz Goldsteinove priče.

Erwin Miller. U svome članku S. Godstein spominje Erwina Millera koji je u svojoj knjizi procjenio broj vinkovačkih Židova stradalih u Drugome svjetskom ratu. Erwin Miller navodno je bivši jasenovački logoraš pa bi prema tome mogao biti relevantan izvor. Navodno je u logoru bio od 1941. do uspješnoga bijega u proboju logoraša 1945. godine. Prema nekim popisima, jedan Ervin Müller bio je u logoru Stara Gradiška u proljeće 1942. O Erwinu Milleru piscu knjige o Jasenovcu ne zna se gotovo ništa, niti točna godina rođenja, niti čime se bavio. Prema pričama, u kasnijem razdoblju svoga života boravio je po kibucima u Izraelu. Život kao da mu je obavijen velom tajni, što je pogodan teren za razne teorije. Uz sve to, jedan Ervin Müller njegovih godina stradao je 1944. u Auschwitzu. Dakle brojne su nejasnoće vezane uz Erwina Millera koje bi trebalo objasniti. Prema nekim navodima, tijekom Drugoga svjetskog rata stradali su mu brat, sestra i roditelji. U jasenovačkoj popisu na mrežnoj stranici JUSP-a nalazi se četvero Müllera iz Vinkovaca koji bi mogli odgovarati obitelji Erwina Millera. To su redom Felicitas, Ignac, Robert i Ružica. U napomenama uz njihove osobne podatke može se vidjeti sva zbrka nabacanih podataka. Kod

beogradskoj dušegupki, a Ignat s jasenovačkoga popisa koji bi joj mogao biti otac ustvari je Ignac otac jedne druge Ruže Miler udane Švarc, također ubijene u Beogradu, odvedene u logor smrti Sajmište. Navodna jasenovačka žrtva Ignat Müller najvjerojatnije je iz Zrenjanina i također je ubijen 1941., a sudeći prema 'Spisku žrtava rata 1941-1945: Jevreji' ubijen je u Beogradu. Kako je to nepouzdani izvor, možda se ustvari radi o Ignacu Mülleru iz Sente prema iskazu iz Yad Vashema stradalom u Auschwitzu 1944.

Mnogo je kontradiktornosti u podatcima o žrtvama iz obitelji Goldstein i Rosenberg i nejasnoća koje bi svakako trebalo razjasniti, pogotovo ako bi se radilo o vjerootkrivenim članovima obitelji, onoga koga neki nazivaju 'nesumnjivo najboljim poznavateljem' događanja u logoru Jasenovac. Navodi o ubijenim bebama također su u kontradikciji s podatcima ne samo iz JUSP-a, već i iz Yad Vashema pa bi i to trebalo razjasniti. Citiranje Erwina Millera čovjeka bez jasne prošlosti, zvanja i zanimanja nije slučajnost već paradigma cijelog slučaja. U ovom slučaju to bi moglo izgledati kao da se radi o paradigmi zrcalne simetrije vlastitoga života. Ako su podatci o obitelji osobe koja se cijeli život bavi ovom tematikom nepouzdani i diskutabilni, kakvi su tek podatci o ostalim žrtvama. Iz priloženoga je vidljivo da ni podatci o drugim žrtvama nisu vjerodostojniji, a niti izbor u citiranju svjedoka vremena nije dao kvalitativni pomak, baš suprotno. Sve navedene nepouzdane podatke trebalo je već davno provjeriti, a pogreške ispraviti ili ukloniti. Ovako sve izgleda kao predstava s mnogo tragike i mitomanije, a malo istine o Jasenovcu.

Izvori:

- [1] <http://www.telegram.hr/politika-kriminal/slavko-goldstein-hasanbegovic-je-intelektualac-i-barem-dijelom-antifasista-ali-on-ne-prihvaca-da-je-antifasizam-pobjedio-u-ratu/>
- [2] Slavko Goldstein, Zločinačka svojstva ustaške NDH, 21.03.2016., Novosti. (<http://www.portalnovosti.com/zlacka-svojstva-ustaake-ndh/>)
- [3] Pregled i pretraga poimeničnog popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945. (<http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>)
- [4] SMREKA, Jelka; MIHOLOVIĆ, Đorđe. Poimenični popis žrtava koncentracijskog logora Jasenovac, 1941.-1945. Nn: Istraživanja Spomen-područja Jasenovac do 31. kolovoza 2007., 1. izdanje. Niz: Banalnost zla. Nakl. Spomen-područje Jasenovac. Jasenovac, 2007., str. 1525.
- [5] Central DataBase of Shoah Victim Names (<http://yvng.yadvashem.org/index.html>)
- [6] Spisak žrtava rata 1941-1945: Jevreji, Savezni zavod za statistiku, Beograd, 1992.
- [7] <http://elmundosefarad.wikidot.com/spisak-zrtava-fascistickog-terora-logora-dakovo>
- [8] <http://www.vescernji.hr/biografije/slavko-goldstein-585>

Još uvijek nisu poznati rezultati popisa stanovništva iz 2013. godine

BOŠNJACI POD SVAKU CIJENU ŽELE IMATI 51 POSTO Prisvojili Humačku ploču, Hercegovinu, niječu Hrvate

Kampanjom nacionalnost bošnjačka, jezik bosanski i vjera islamska, bošnjačka nacionalna i vjerska elita pokušala je mobilizirati sve kako bi pripadnici ovoga naroda, muslimani, činili najmanje 51 posto pučanstva. Prilikom otvaranje džamije Ferhadije u Banjoj Luci turski premijer poručio je da bi u slučaju bilo kakve situacije u kojoj bi Bošnjaci bili ugroženi, iza njih stalno 78 milijuna Turaka

Piše: DOMAGOJ TOLIĆ

Poslijednjih mjeseci najvažnija politička, pravna, vjerska i kulturna 'utakmica' u Bosni i Hercegovini vodi se oko toga kolika je brojnost triju naroda u ovom zemlji, koliki udjel imaju na temelju popisa provedenoga 2013. godine, a njegova bi konačna objava tumačenja svih strana mogla dovesti do tekonstkih ustavnopravnih poremećaja budući da je Daytonski sporazum upravo temeljen na podatcima posljednjega javno objavljenoga popisa pučanstva iz 1991. godine. No rezultata popisa u BiH još uvijek nema jer je nastao problem s 190.000 osoba, što sada čini 5 posto ukupnoga rezidentnoga stanovništva kojega ima 3,72 milijuna. Naime, ti su ljudi, a u glavnom je slučaj o osobama koji su odravno, što zbog rata ili drugih okolnosti iselile iz zemlje i lažno su prijavljivani kao stalni stanovnici sa sadašnjim adresama u BiH, ali u trenutku popisa nisu bili na lokaciji gdje su popisani

te je podatke za njih dala njihova rodbina. Upravo tih pet posto može biti značajna prevara za jednu ili drugu stranu da dode iznad natpolovičnoga broja stanovništva, kako bi se pokušala promijeniti cijela slika o državi. Kampanjom nacionalnost bošnjačka, jezik bosanski i vjera islamska, bošnjačka nacionalna i vjerska elita pokušala mobilizirati sve snage kako bi pripadnici ovoga naroda, koji su u najvećem broju muslimani, činili najmanje 51 posto pučanstva. Po neslužbenim informacijama o popisu znakovito je kako su najveći pad po postotku u odnosu na 1991. godini doživjeli Hrvati, od gotovo 40 posto, i sada čine jedva 13 posto pučanstva zemlje, dok su Srbi ostali na istoj razini. Samo je porastao udjel Bošnjaka u BiH.

Davutoglu prijeti sa 78 milijuna Turaka

To će, već je sada jasno, po pravim šovističkim, hegemonističkim velikobošnjačkim

istupima političara, uglednika i mainstream intelektualaca rezultirati otvorenim negiranjem drugih dvaju naroda, njihove kulture, jezika, postojanja te predstavljati pokušaj definitivnoga rješavanja hrvatskoga pitanja, makar u Federaciji BiH, budući da sa Srbima i ne žele ući u 'fight' jer su zaštićeni činjenicom da je Daytonski mirovni sporazum, kojemu je ključni sponzor SAD, definirao Republiku Srpsku gotovo kao zasebnu državu u državi. Ono što se nije uspjelo silom, ratom, prognozama, ubijanjem, nastavlja se korištenjem institucija države, krvotvorenjem bliže i dalje povijesti. A da se ne će libiti grubo nasrtati s otvorenom prijetnjom moćnih i velikih zaštitnika s Istoka (Turskom, arapskim svijetom) s kojima je hrvatska predsjednica Kolinda Grabar Kitarović pokušala stvoriti trilateralu (Turska, BiH, Hrvatska) prigodom nedavnoga susreta u Zagrebu kako bi pomogla BiH, potvrdila su dva događaja. Najprije otvaranje džamije Ferhadije u Banjoj Luci kada je odlažeći turski premijer poručio da u slučaju bilo